

ABC Distribution
Kaasstraat 4
2000 Antwerpen
t. 03 – 231 0931
www.abc-distribution.be
info@abc-distribution.be

presenteert / présente

release: 01/06/2011

Persmappen en beeldmateriaal van al onze actuele titels kan u gedownloaden van onze site:

Vous pouvez télécharger les dossiers de presse et les images de nos films sur:

www.abc-distribution.be

Link door naar PERS om een wachtwoord aan te vragen.

Visitez PRESSE pour obtenir un mot de passe.

GIANNI E LE DONNE – synopsis nl + fr

Er zijn veel dingen die Gianni, getrouwd en net op pensioen, bezig houden...maar liefde hoort daar niet bij... Gianni woont samen met zijn vrouw en dochter in een klein appartementje in Rome. Hij vult zijn dagen met het uitlaten van zijn hond en die van de knappe buurvrouw, met boodschappen doen of met het betalen van de rekeningen onder streng toezicht van zijn vrouw.

Tot op een dag zijn vriend Alfonso hem waanzinnige dingen komt vertellen over zijn recente seksuele escapades. In zijn naïviteit was het Gianni compleet ontgaan dat al zijn leeftijdsgenoten met volle teugen genoten van hun tweede jeugd. Zelfs de oude Maurizio, die altijd in een joggingpak rondhangt, heeft een jongere maîtresse. En dus besluit Alfonso dat het tijd is om Gianni's liefdesleven nieuw leven in te blazen door hem aan een jongere vrouw te helpen.

Maar ondanks al zijn inspanningen naar de vrouwen in zijn kennissenkring en een flinke dosis Viagra, blijft Gianni voort sputteren als een oude, roestige motor. Maar het vuur is aan de lont gestoken...het blijft nu enkel nog wachten op het vuurwerk...

Pour Gianni, un homme marié qui vient de prendre sa retraite, il y a beaucoup de choses qui sont sujettes à réflexion. Mais l'amour n'en fait sûrement pas partie. Gianni vit avec sa femme et sa fille dans un petit appartement romain. Il passe ses journées à promener son chien et celui de la jolie voisine ou bien il fait les courses. C'est alors que son vieux copain Alfonso apprend à Gianni des choses étonnantes sur ses récentes escapades sexuelles. Dans sa naïveté, Gianni ignorait totalement que les hommes de son âge vivaient tous un second printemps. Il paraît que même le vieux Maurizio a une jeune maîtresse, lui qui traîne toujours en survêtement. Alfonso décide donc que Gianni doit réactiver sa vie amoureuse et se trouver une petite amie. Malgré tous ses efforts dans le cercle de ses connaissances féminines et une dose de viagra, le bon Gianni fonctionne à peu près aussi bien qu'un vieux moteur rouillé. Mais l'idée fait son chemin et il reste seulement à savoir quand elle se réalisera...

Lengte 90 min. / Taal: Italiaans / Land: Italië - Durée 90 min. / Langue: italienne / Pays: Italie

GIANNI E LE DONNE – cast

Gianni	Gianni Di Gregorio
De moeder/La mère	Valeria De Franciscis
Alfonso	Alfonso Santagata
De vrouw/La femme	Elisabetta Piccolomini
Valeria	Valeria Cavalli
Aylin	Aylin Prandi
Kristina	Kristina Cepraga
Michelangelo	Michelangelo Ciminale
Teresa	Teresa Di Gregorio
Lilia	Lilia Silvi
Gabriella	Gabriella Shorai

GIANNI E LE DONNE – crew

regie / réalisation	Gianni Di Gregorio
cinematography	Gian Enrico Bianchi
montage	Marco Spoletini
art director	Susanna Cascella
kostuums / costumes	Silvia Polidor
muziek / musique	Ratchev e Carratello
producent / producteur	Angelo Barbagello
productie / production	BiBi film
	Isaria Productions
	Pai Cinema

GIANNI E LE DONNE – Gianni Di Gregorio

Gianni di Gregorio werd geboren in de Romeinse wijk Trastevere, waar hij nog steeds woont en werkt. Als kind raakte hij in de ban van film en bracht hij zijn dagen door 's ochtends op school en 's middags in de lokale bioscopen, waar hij soms wel drie films per dag zag. Na de middelbare school ging hij literatuur studeren aan de universiteit. Nog voor hij een diploma gehaald had, stopte hij om naar de Accademia di Arti Sceniche in Rome te gaan, die onder leiding stond van Alessandro Fersen. Hier haalde hij een diploma in regisseren en acteren. Drie jaar lang werkte hij in Fersens experimentele onderzoekswerkgroep, waarmee hij deelnam aan seminaries en uitwisselingen met de groepen van Bob Wilson, Grotowski, Kantor en Chaikin. Dit leidde tot de show "Leviathan", gepresenteerd op het Festival van Spoleto in 1976.

Na drie jaar in het theater gewerkt te hebben als regieassistent en acteur zag hij Martin Scorseses film Mean Streets, die zo'n indruk op hem maakte dat hij het theater verliet en als regie-assistent bij de film ging werken. In diezelfde tijd begon hij met het schrijven van scenario's. In 1986 schreef hij het scenario voor de film Sembra morto ma è solo svenuto van Felice Farina, met Sergio Castellitto en Marina Confalone. In hetzelfde jaar schreef hij het verhaal en het scenario voor Carefree Giovanni van Marco Colli, met Sergio Castellitto, Eleonora Giorgi, Aldo Fabrizi, Franco Fabrizi en Luca De Filippo. De film werd gepresenteerd bij de Quinzaine des Réalisateurs op het Filmfestival van Cannes en won de Grand Prix du Jury op het Filmfestival van Annecy. In 1991 schreef hij Shipwrecks, geregisseerd door Marco Colli, het jaar daarop het verhaal en het scenario voor Affetti Speciali, geregisseerd door Felice Farina. In 2000 schreef hij het scenario voor Long Live the Monkey!, gebaseerd op het kortverhaal Le due zitelle van Tommaso Landolfi en geregisseerd door Marco Colli.

Na het zien van diens eerste film Terra di Mezzo ontmoette hij Matteo Garrone. In 2000 begon hij zijn samenwerking met Garrone als zijn regie-assistent bij Roman Summer en dit kreeg een vervolg met de films **L'imbalsamatore** (ook verdeeld door ABC distribution / Cinemien) (2002) and First Love (2004). In 2007 was hij met Braucci, Chiti, Gaudioso, Saviano en Garrone co-auteur van het scenario voor de film **Gomorra**, geregisseerd door Matteo Garrone (ook verdeeld door ABC distribution / Cinemien).

Met **Pranzo di Ferragosto** (ofwel 'Mid August Lunch') maakt hij zijn eerste echte debuut als regisseur. Hij speelde ook zelf de hoofdrol in deze komische film die een echt kassucces werd.

Gianni Di Gregorio est né en 1949 à Rome, dans le Trastevere, où il vit et travaille toujours. Il a abandonné ses études de lettres modernes pour fréquenter l'Accademia di Arti Sceniche di Roma qui était conduit par Alessandro Fersen. Il a obtenu son diplôme de mise en scène et d'interprétation à l'Académie des Arts de la Scène à Rome. Pendant 3 ans, il travaillait dans le groupe de recherche de Fersen, il participait aux séminaires et échanges avec les groupes de Bob Wilson, Grotowski, Kantor et Chaikin. Ce qui a mené au show "Leviathan", présenté au Festival de Spoleto en 1976. Il travaillait pour le théâtre en tant que metteur en scène et comédien. Après avoir vu Means Street de Scorsese, il s'est dirigé vers le cinéma et a écrit en 1986 le scénario de Sembra morto ma è solo svenuto, de Felice Farina, avec Sergio Castellitto et Marina Confalone.

Aussi en 1986 il a écrit le scénario de Carefree Giovanni de Marco Colli, avec Sergio Castellitto, Eleonora Giorgi, Aldo Fabrizi, Franco Fabrizi et Luca de Filippo. Le film a été présenté au Quinzaine des Réalisateurs au Festival du Film de Cannes et a gagné le grand Prix du jury au Festival du Film d'Annecy. En 1991, il a écrit Shipwrecks, réalisé par Marco Colli. L'année après, il a écrit l'histoire et le scénario d' Affetti Speciali, réalisé par Felice Farina. En 2000, il a fait le scénario du film Long live the monkey! d'après la nouvelle Le due zitelle de Tommaso Landolfi, avec Marco Colli comme réalisateur.

Après d'autres travaux de scénariste, il devient l'assistant de Matteo Garrone pour Estate Romane, **L'Imbalsamatore** et Primo Amore. En 2007, ils collaborent pour adapter **Gomorra**, primé au Festival de Cannes en 2008. (L'imbalsamatore et Gomorra sont aussi distribués par ABC distribution).

Pranzo di ferragosto (Le déjeuner du 15 août), une production de Matteo Garrone, était le premier long métrage de Gianni di Gregorio. Le comédie devenait un grand succès.

GIANNI E LE DONNE – Awards Gianni Di Gregorio

Bratislava International Film Festival			
Year	Result	Award	Category/Recipient(s)
2008	Won	Audience Award	International for: Pranzo di ferragosto (2008).
		Grand Prix	for: Pranzo di ferragosto (2008).
Chicago International Film Festival			
Year	Result	Award	Category/Recipient(s)
2008	Won	Silver Hugo	Best Screenplay for: Gomorra (2008). Shared with: Maurizio Braucci Ugo Chiti Matteo Garrone Massimo Gaudioso Roberto Saviano
David di Donatello Awards			
Year	Result	Award	Category/Recipient(s)
2009	Won	David	Best New Director (Migliore Regista Esordiente) for: Pranzo di ferragosto (2008).
			Best Screenplay (Migliore Sceneggiatura) for: Gomorra (2008). Shared with: Maurizio Braucci Ugo Chiti Matteo Garrone Massimo Gaudioso Roberto Saviano
European Film Awards			
Year	Result	Award	Category/Recipient(s)
2008	Won	European Film Award	Best Screenwriter for: Gomorra (2008). Shared with: Maurizio Braucci Ugo Chiti Matteo Garrone Massimo Gaudioso Roberto Saviano

Golden Globes, Italy			
Year	Result	Award	Category/Recipient(s)
2009	Nominated	Golden Globe	Best First Feature (Migliore Opera Prima) for: Pranzo di ferragosto (2008).
			Best Screenplay (Migliore Sceneggiatura) for: Gomorra (2008). Shared with: Maurizio Braucci Ugo Chiti Matteo Garrone Massimo Gaudioso Roberto Saviano
Italian National Syndicate of Film Journalists			
Year	Result	Award	Category/Recipient(s)
2009	Won	Silver Ribbon	Best New Director (Migliore Regista Esordiente) for: Pranzo di ferragosto (2008).
	Nominated	Silver Ribbon	Best Screenplay (Miglior Sceneggiatura) for: Gomorra (2008). Shared with: Maurizio Braucci Ugo Chiti Matteo Garrone
London Film Festival			
Year	Result	Award	Category/Recipient(s)
2008	Won	Satyajit Ray Award	for: Pranzo di ferragosto (2008).
Venice Film Festival			
Year	Result	Award	Category/Recipient(s)
2008	Won	Isvema Award	for: Pranzo di ferragosto (2008).
		Luigi De Laurentiis Award	for: Pranzo di ferragosto (2008).
		Pasinetti Award	Best Film for: Pranzo di ferragosto (2008).

SCREENDAILY

Breaking no new ground but delighting its audience nevertheless, Gianni Di Gregorio's follow-up to his surprise hit *Mid-August Lunch* sees the writer-director reprising the mild-mannered ageing Roman mamma's boy character from that film. This time round he's required not to look after four old ladies but to prove he's still got what it takes by finding himself a lover. Though it at first feels a little inconsequential, this humane comedy is given depth by the vein of melancholy and poetic longing that runs through its gentle comic sketch structure.

It's the everyday realism and quietness of the comedy that wins us round in the end, plus the refusal to opt for a neat ending

Like Nanni Moretti or Woody Allen, Di Gregorio mines his own long-suffering face and character for comedy, and he has such sympathetic presence and charm that he can probably run for a couple more films at least before we start demanding more of a story. Unlike *Mid-August Lunch*, which built on word-of-mouth buzz from small beginnings, *The Salt of Life* (*Gianni e le donne*) will benefit from a slick marketing campaign and healthy rollout on its 11 February Italian release, and should at least match its predecessor's broad arthouse reach on home ground.

Distributors elsewhere may worry about the déjà-vu factor; arguing against this is the film's easy charm, sure comic instinct and colourful Roman-ness. For northern audiences, *The Salt of Life* will get under the skin of a certain Mediterranean male psyche and post-Dolce-Vita lifestyle in a way that is both funny, poignant, life-enhancing, and much cheaper than a return ticket to Italy.

The casual dramatic hook is the weak point of the script. After an amusing scene in a notary public's office in which downtrodden Roman flaneur Gianni (Di Gregorio) tries to sell his elderly mother's house from under her nose, the sixty-ish househusband is told by his lawyer friend Alfonso (Santagata) - à propos of not very much - that he should have an affair. Just about every man you see has a lover, Alfonso tells him - even the old guy who sits outside the bar all day is on squeezing terms with the tobacconist's wife.

The rest of the film follows Gianni's fumbling attempts to act on Alfonso's advice, in between running errands for his busy working wife (Piccolomini), taking the huge dog of his vivacious young neighbour Aylin (Prandi) for walkies, and fielding the incessant calls and demands of his mother (the redoubtable, and hilarious, 96-year-old De Franciscis Bandoni, who also played Gianni's mother in *Mid-August Lunch*).

His mother's buxom Eastern European home help (Cepraga) is one object of Gianni's attentions; so is aristocratic old flame Valeria (Cavalli). The closest to male bonding that mild-mannered Gianni comes in this world of strong and/or demanding women, apart from the unreliable advice of would-be lothario Alfonso, is the uneasy bond he forms with his daughter's bone-idle boyfriend Michelangelo (Ciminale), a spot-on portrait of Italy's twenty-something 'why work?' generation.

It's the everyday realism and quietness of the comedy that wins us round in the end, plus the refusal to opt for a neat ending: Gianni's life is, to use an Italian phrase, *una vitarella* - a 'life-ette' - but as with the best comic masks, his bittersweet way of living it says something profound about the human condition. Sharp photography with not a trace of digital fuzz brings out the crumbling colour of the old residential areas of Rome where the action is set and the reproachful (for shabby, ageing Gianni) verdancy and youthfulness of the spring-to-summer time span. And the sometimes melancholy, sometimes jaunty accordion and strings soundtrack hits the mood exactly.

Breaking no new ground but delighting its audience nevertheless, Gianni Di Gregorio's follow-up to his surprise hit *Mid-August Lunch* sees the writer-director reprising the mild-mannered ageing Roman mamma's boy character from that film. This time round he's required not to look after four old ladies but to prove he's still got what it takes by finding himself a lover. Though it at first feels a little inconsequential, this humane comedy is given depth by the vein of melancholy and poetic longing that runs through its gentle comic sketch structure.

It's the everyday realism and quietness of the comedy that wins us round in the end, plus the refusal to opt for a neat ending

Like Nanni Moretti or Woody Allen, Di Gregorio mines his own long-suffering face and character for comedy, and he has such sympathetic presence and charm that he can probably run for a couple more films at least before we start demanding more of a story. Unlike *Mid-August Lunch*, which built on word-of-mouth buzz from small beginnings, *The Salt of Life* (*Gianni e le donne*) will benefit from a slick marketing campaign and healthy rollout on its 11 February Italian release, and should at least match its predecessor's broad arthouse reach on home ground.

Distributors elsewhere may worry about the *deja-vu* factor; arguing against this is the film's easy charm, sure comic instinct and colourful Roman-ness. For northern audiences, *The Salt of Life* will get under the skin of a certain Mediterranean male psyche and post-Dolce-Vita lifestyle in a way that is both funny, poignant, life-enhancing, and much cheaper than a return ticket to Italy.

The casual dramatic hook is the weak point of the script. After an amusing scene in a notary public's office in which downtrodden Roman flaneur Gianni (Di Gregorio) tries to sell his elderly mother's house from under her nose, the sixty-ish househusband is told by his lawyer

friend Alfonso (Santagata) - à propos of not very much - that he should have an affair. Just about every man you see has a lover, Alfonso tells him - even the old guy who sits outside the bar all day is on squeezing terms with the tobacconist's wife.

The rest of the film follows Gianni's fumbling attempts to act on Alfonso's advice, in between running errands for his busy working wife (Piccolomini), taking the huge dog of his vivacious young neighbour Aylin (Prandi) for walkies, and fielding the incessant calls and demands of his mother (the redoubtable, and hilarious, 96-year-old De Franciscis Bondoni, who also played Gianni's mother in *Mid-August Lunch*).

His mother's buxom Eastern European home help (Cepraga) is one object of Gianni's attentions; so is aristocratic old flame Valeria (Cavalli). The closest to male bonding that mild-mannered Gianni comes in this world of strong and/or demanding women, apart from the unreliable advice of would-be lothario Alfonso, is the uneasy bond he forms with his daughter's bone-idle boyfriend Michelangelo (Ciminale), a spot-on portrait of Italy's twenty-something 'why work?' generation.

It's the everyday realism and quietness of the comedy that wins us round in the end, plus the refusal to opt for a neat ending: Gianni's life is, to use an Italian phrase, *una vitarella* - a 'life-ette' - but as with the best comic masks, his bittersweet way of living it says something profound about the human condition. Sharp photography with not a trace of digital fuzz brings out the crumbling colour of the old residential areas of Rome where the action is set and the reproachful (for shabby, ageing Gianni) verdancy and youthfulness of the spring-to-summer time span. And the sometimes melancholy, sometimes jaunty accordion and strings soundtrack hits the mood exactly.